

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันที 12 เดือนมกราคม พ.ศ.2561 หน้า 3 มูลค่าข่าว 791,352.-

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ไปเป็น 'ครูอาสา' กัน!

● ปานใจ ปันจินดา
กรุงเทพธุรกิจ

วันนี้คือ "วันเด็ก" วันที่หลายๆ คนอาจจะเปลี่ยนรูปไปไร่ไฟล์บนโซเชียลมีเดียย้อนวันวานกันเต็มพินด...แต่อย่าลืมว่า วันเด็กมีขึ้นเพื่อให้เราได้ตระหนักถึงความสำคัญของพวกเขา ซึ่งแม้ว่าจะเป็นแค่เซ็กซี่ที่พูดกันอยู่เสมอ แต่ "เด็กในวันนี้ คือผู้ใหญ่ในวันหน้า" ยังคงจริงแท้ไม่เปลี่ยนแปลง

แล้วเราจะสร้างอนาคตที่ดีให้กับสังคมหรือประเทศชาติได้อย่างไร ถ้าเรายังละเลยความสำคัญของคุณภาพชีวิตเจ้าตัวน้อยทั้งหลายไป

อย่างไรก็ตามหากันดีกว่า เราคงไม่สามารถพึ่งพิงภาครัฐได้อย่างเดียวในการพัฒนามาตรฐานการศึกษาของเด็กไทยให้ดีขึ้น และเหลือล้นน้อยลง แม้จะจริงที่มันคือหน้าที่ของภาครัฐ แต่เพียงอย่างเดียว อย่าง "เรา" ก็สามารถร่วมขับเคลื่อนได้ด้วยเช่นกัน

เรื่องน่ายินดีอย่างหนึ่งเกี่ยวกับงานอาสาในบ้านเรา โดยเฉพาะในหมู่บัณฑิตหมาดๆ ทั้งหลายนั้นที่นิยมกันมากก็คืองาน "ครูอาสา" ซึ่งนอกจากจะได้นำความรู้ความสามารถที่มีไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อเด็กๆ ในพื้นที่ห่างไกลที่ขาดโอกาสทางการศึกษาแล้วนั้น ในทางหนึ่งงานอาสา ยังส่งมอบประสบการณ์ชีวิตที่หาจากห้องเรียนไหนก็ไม่ได้ ให้กับน้องๆ คนรุ่นใหม่ใจอาสาด้วย

เก็บตกจากเวทีเสวนา "การพัฒนาศักยภาพและการเปลี่ยนแปลงตนเองที่เกิดขึ้นจากการเป็นอาสาสมัคร : กรณีศึกษาโครงการครูอาสาเพื่อผืนเด็ก" ส่วนหนึ่งของ งานประชุมระดับชาติด้านการอาสาสมัคร ครั้งที่ 3

"ก่อนจะได้ลงพื้นที่ ต้องผ่านหลายด่าน ตั้งแต่การสัมภาษณ์ที่หนักมาก เขาจะถามเพื่อวัดใจเราว่า จะไปอยู่ได้ไหมกับชีวิตที่ลำบากขนาดนั้น จากนั้นพอผ่าน

ภาพ : เฟซบุ๊ก ครูอาสาเพื่อผืนเด็ก

แล้ว ก็จะมีอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนไปลงพื้นที่จริง "แรมโบ-สุพริณาสีเคน วิศวกรระดับ 4 การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ครูอาสาผืนรุ่น 5 เล่าในวงสนทนา

แม้จะเรื่องเยอะ จุกจิกทีเดียวกว่าจะไปลงพื้นที่ก็ได้ แต่มันก็มีเหตุผลที่เป็นอย่างนั้น โดยแรมโบ้อธิบายว่า เพราะทางโครงการอาสาต่างๆ ไม่เฉพาะครูอาสา ผืน ต่างก็ต้องการอาสาที่มองเห็นภาพเดียวกัน มีความตั้งใจเดียวกัน และมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับสังคมตามกำลังที่มี

ระหว่างไม่กี่เดือนของงานอาสาที่ครูเฉพาะกิจอย่างพวกเขาได้หยิบยื่นความรู้ให้กับเด็กๆ ในทางหนึ่ง พวกเขา ก็ได้เรียนรู้การใช้ชีวิต ทำความเข้าใจตัวเองและคนอื่น เข้าใจชีวิต ความแตกต่างหลากหลายที่ไม่มีทางได้เจอจากในรั้วมหาวิทยาลัย และที่สำคัญ คือ การได้ตระหนักถึงคุณค่าในตัวเอง

"ไม่มีใครหรอกที่จะเข้ามาสู่ความยากลำบาก หรือทำให้ตัวเองเหนื่อยเพราะแค่อยากทำ" อติทยา ชิงเกอร์ หรือ

ครูหนู จากโรงเรียนอนุบาลนนทบุรี ที่ใช้ช่วงเวลาวางไปกับงาน "ครูอาสา" ที่โรงเรียน กชน. เอ่ย และย้ำว่า งานครูอาสาที่ท้าทายมากใหญ่แล้วนั้น แม้จะไม่ได้อะไร แต่ก็เป็นงานที่สุขใจมาก

"เมื่อก่อนก็ไม่ได้คิดเรื่องจะไปทำอะไรเพื่อสังคม แต่พอได้ลงมือทำแล้วใจมันเปิดมาก จึงตั้งใจว่า ถ้ามีเวลาหรือโอกาสก็จะทำต่อไปเรื่อยๆ" ครูหนูบอก

ก่อนจะย้อนหลังกลับไปถึงจุดเริ่มต้นที่เข้ามาสู่แวดวงอาสาว่า สมัยเรียนปริญญาตรีที่ มศว ได้ไปลงเรียนวิชา Voluntary and youth activities เพียงเพราะอยากจะได้เกรดดี

"พอไปเรียนแล้ว เรื่องเกรดมันหายไปหมดเลย เราได้ทำทั้งค่ายอาสาไปป่าเพื่อประโยชน์ ไปสอนหนังสือเด็กๆ ซึ่งพอได้เริ่มทำ ก็รู้สึกดีกับตัวเอง หลังจากนั้นก็เลยอยากกลับไปหาเพื่อนที่อเมริกา ก็ได้ข่าวว่า เขาเปิดรับอาสาสมัครสอนนักศึกษา กชน. ที่เซนต์หลุยส์วอ ก็ไปสมัครเลย ไม่ต้องคิด

ตอนแรกที่จะไปสอนก็กังวลเยอะว่าเราจะมีความรู้พอไหม พร้อมแต่ให้ทิ้งจะ

ไปสอนเขา แต่ก็พยายามเตรียมตัวทำการบ้านไปให้มากๆ โดยเฉพาะสอนผู้ใหญ่ไม่เหมือนกับการสอนเด็กๆ เขาเป็นคนที่ขาดความพร้อม อาจจะได้เรียนมาตั้งแต่เด็ก คุณภาพชีวิตก็ไม่ได้ดีเท่ากับคนที่จบการศึกษา มาเราก็กังวลว่า ต้องสอนแบบไหน พุดแบบไหนจึงจะเข้าถึงเขา ก็เตรียมความพร้อมไปให้มาก และหัดที่จะเข้าใจและ อุดหนุน” ครูหนูเล่า พร้อมยอมรับว่า เรื่องท้อ ก็มีบ้าง โดยเฉพาะเวลาเห็นสภาพความพร้อมที่ไม่พร้อมเลย

ตำราไม่พร้อมบ้าง ไม่อัปเดตบ้าง เธอยอมรับว่า ทำให้ท้อเหี่ยวอยู่เหมือนกัน แลมนักศึกษาก็มีหลากหลาย บางคนที่ทำงานกลางคืน พอกกลางวัน บางทีเขามาเรียนก็หลับในห้อง บางวันก็ขาดไปเลยก็มี

เวลาว่าง อย่าง “ครูเชว” หรือ เชวลิขิต ลาดสมัย คุณครูคนหนึ่งรูปร่างก็ใช้ จะปกติ แต่กลับทำสิ่งที่คนอื่นดูไม่กล้าทำ หรือทำไม่ได้ นั่นคือ การทุ่มเทชีวิตไปกับการสอนหนังสือให้กับเด็กๆ ที่ขาดโอกาส ทั้งเด็กเร่ร่อน และเด็กในชุมชนแออัด

ลองนึกถึงเด็กกำพร้าชายผู้พกความพิการติดตัวมาแต่กำเนิด เติบโตในสถานคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการบ้านราชวดี (ชาย) มาตั้งแต่เล็ก ..ใครๆ ก็ต้องคิดว่า เขาคนนี้จะต้องเป็น “ผู้รับ” ที่แบบมือ “ขอ” ตลอดเวลา แต่เด็กพิการคนนี้เป็นแหละที่ได้เห็นแม่ๆ ในสถานสงเคราะห์ต้องเห็นเหนื่อยกับการดูแลเขาและเพื่อนๆ เด็กชายเชว ในวัย 7 ขวบ จึงเริ่มเรียนรู้ที่จะช่วยงาน

แม่ๆ ด้วยการช่วยป้อนข้าวน้อง ก่อนจะเพิ่มมากขึ้นตามกำลังและความสามารถ

“คนที่ทำงานอาสา ต้องอย่ากลัว เพราะมันจะทำให้เราไม่ประสบความสำเร็จ ผมเองตอนป้อนข้าว ก็กลัวไปหมด แต่พอทำแล้วได้ ก็ทำต่อ ไปป้อนข้าวเด็กทุกวัน ถ้าวันไหนไม่ได้ทำ ก็เหมือนมีอะไรขาดหายไปในชีวิต”

จากที่เคยเป็นผู้รับมาตลอด เมื่อได้สัมผัสการเป็นผู้ให้ เขาก็ช่วยงานที่มูลนิธิมาตลอด พร้อมกับเรียนไปด้วย

ความมานะไม่ย่อท้อของ ครูเชว ที่เรียนร่วมกับคนปกติ และสามารถมาไกลถึงระดับปริญญาตรีที่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และตั้งใจที่จะช่วยเด็กที่ขาดโอกาสให้มีชีวิตที่ดีขึ้นได้บ้าง โดยเขาเชื่อว่า “การศึกษา” คือกุญแจดอกสำคัญที่จะไขออกจากประตูแห่งความยากจนได้

กว่าสิบปีที่ผ่านมามี เขาเป็นครูอาสาประจำศูนย์สร้างโอกาสสะพานพระราม 8 ซึ่งแรกๆ ต้องพิสูจน์ตัวเองเยอะ เพราะส่วนใหญ่ก็ยังตัดสินคนจากภายนอก พอเห็นสภาพร่างกายอย่างนี้ ก็ไม่มีใครเชื่อว่า เขาจะสามารถช่วยคนอื่นได้

“ก็มีคนที่ตัดสินคนจากสภาพร่างกาย คิดไปแล้วว่า เราไม่พร้อมหรอก แต่ใครจะไปรู้... แต่งตัวดีอาจจะมีคุณภาพก็ได้”

ครูเชวเล่าถึงอุปสรรคที่เจอมา

เมื่อถามว่า แล้วจัดการกับสายตาดูแคลนอย่างไร คำตอบของเขาคือ “ผมก็มองข้ามไป เขาไม่มีตัวตนสำหรับผม เขาก็เป็นแค่แมลงสาบ”

ที่ผ่านมามี ครูเชวต้องทุ่มเทแรงกายแรงใจไม่น้อยกว่าจะได้รับการยอมรับถามว่า ท้อ เหนื่อย หรือคิดจะเลิกบ้างไหม?

| ใครจะไปรู้

■ แต่งตัวดี

| อาจจะไม่มี

| คุณภาพก็ได้

ทางออกของครูอย่างเธอก็คือ ปรับตัวเองให้เข้ากับเงื่อนไขของลูกศิษย์

“ถ้าจะทำงานเฉพาะในห้องเรียนมันก็ไม่พอ บางทีก็ต้องนัดกันเวลาอื่นเพื่อสอนเสริม” เธอเล่า

แต่สำหรับครูอาสาผู้ทุ่มเททั้งชีวิต ไม่ใช่แค่

เชวลิขิต ลาดสมัย

อภิตยา ชิงเกอร์

“ผมเป็นคนตัวเล็กๆ ที่ไม่
ยอมแพ้อะไร” คือคำตอบชื่อๆ
ของเขาที่คนร่างกายดีๆ
ฟังแล้วน่าจะสะท่อนใจกันบ้าง
ไม่มากก็น้อย...